

ние на онзи великъ идеалъ. Отъ гледището на този великъ идеалъ вие нищо не сте направили, но като взема човѣшкия животъ, хората отъ свѣта и васъ, казвамъ: между свѣта и васъ не може и въпросъ да става. Тѣй щото, двѣтъ крайности трѣбва да ги вземете прѣдъ видъ. Като говоря по отношение на Божествения животъ, тѣй е, не се обиждайте. Но, като ви похваля нѣкой пѣтъ, то е по отношение на свѣта. И въ единия и въ другия случай пакъ съмъ правъ, туй сж двѣ различни мѣрки. Сега виждамъ, има у васъ движение, има и стремежъ. Азъ желая този стремежъ да се усили още повече, и разуменъ да стане, да не станете едностранчиви, защото всѣки ученикъ трѣбва да бжде всестраненъ. Неговата дѣятелностъ трѣбва да бжде всестранна. Той трѣбва да бжде въ контактъ съ всичко въ природата, въ всичко да взема участие, да се интересува какво прави и ангела и червея.

Послѣ, нѣкои отъ васъ вземете да проучавате Евангелието, — извадете отъ Него най-силнитѣ стихове и направете опитъ съ тѣхъ. Напримѣръ направете опитъ съ стиховетѣ:

„Азъ съмъ пѣтътъ, истината и животътъ“.

„Повѣрвай въ Господа Исуса Христа, ще бждешъ спасенъ ти и дома ти“.